

מסורת הש"ס

(א) וְעַיִן מוֹסֵר לִקְדָּשׁ כֵּן דִּישׁ
וּרְמִינֵיהֶן (ב) לִקְדָּשׁ כֵּן דִּישׁ
(ג) וְשֵׁשׁ קֶנֶס מִמֶּנּוּ רִשִּׁי
דִּהֲבָה רִמָּה דְּלִיגָה לִּיהֵא
רִשִּׁי (ד) לִקְדָּשׁ כֵּן
[פִּסְחִים וְהָא] (ה) תְּרוּמוֹת
פִּירָא מִיֵּץ וְיִנְמוֹת סוּרָה
(ו) וְיִקְרָא יֵץ (ז) וְסִפְהֵדִין
נִחָא (ח) שִׁבְתָּ קֵינָה (ט) מִחֵיל
כִּלְכִּיל רִשִּׁי

תורה אור השלם

ו. ולא תביא חוֹעֵבָה אֶל
בֵּיתְךָ וְהָיִיתָ חָרָם כְּמִוְהוֹ
שָׁפֵץ תִּשְׁקָצֶנּוּ וְתִעֲב
תִּתְעַבְּנוּ כִּי חָרָם הוּא:
דברים ז' כו

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ושםקה וכו'
דחמיר מפי' עין תשובה
הרי"ש פ' כד:

הגהות הב"ח

(א) תוש' ד"ה אימער וכו'
למרוש נהר בפרק השואל:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א] תוב' ד"ה אימור
לשחיטה וס' ומשנ' אי
אפשר ה"נ אבל מלת אבל
נמחק:

מוסף רש"י

שלא תעקר. נעשית
עקרה. הילכך לא רבע לה,
אבל חדין לא חיש
כשעומדת בפניו (לפניו)
בב. והמחבר אחר
בהמתו. ממנה חמו
טענה קרוי מחמר (שבת
קנ"ג). לא לבית דירה
אמר. לא לבית דירה
המירו אלם להעמיד בו
נחמת ועלם ולא שידור
הוא (פסחים א').

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

ור"א אומר אף במקום שאסור לייחד. דקדמי צהורא דלון מעמידן
המירו למכור דיוחא ככל מקום אסור שטום משכול דרבינא ולא
צמחגא תלס מיתחא אכל צמחריה ליהא למחא לרבינא דעובד
כוכבים חל על צמחמו מלרצנה מחאז שזקנא כדי שלא תעקר
ענשית עקוריה דרבינ' הלך צמחגא
תלס מיתחא היכא דלחמור עליהו
ללא מנצי אסמור ויהיכל לאחא אסמור
שר וגנצי תמדתה בהמה כפודקאות
ש עובדי כוכבים שצמחגא על שרזאל
היא חל העובד כוכבים חל מעלה
מלרצנה וקא עבר אלפני עור לא
תקן מלכא' והלכי אסור: ואף רב
רבא דבי. וקסבר כר"א: נמי דלרצנה
לא חיישינן. דעובד כוכבים חל על

המהמו שלם תעקר: כיון דונסנ קנייה.
ואינה של ישראל. ומשום לפני עור לא
תתן כמשול עור לא קעבר דבני נח לא
נטווו על הצניעה אבל בני דרעס
ליכא לחימר הכי משום דהתם קעבר
לפני עור לא תתן מכסול (ויקרא טו)
כפי שבני נח נטווו על הצניעה" אבל
לא השתא לא נטווו בני נח וזה
שאסור לישראל לומר לעובד כוכבים
עשה לי כך וכו' משום ממלאו חפץ
ודבר דבר (וישעי נח) דבור אסורי:
גורם משום שאלה. שרצון לזנוי
בהמה גסס ולא חיישינן להרמא דעבדה
מלאכה בשבת אחי הוא לאחשוני
בהמותו לעובד כוכבים ועבד זה
מלאכה בשבת וקא עבר בלאו דכתיב
(דברים ה) לא תעשה לו מלאכה וגו'
וכל בהמתך דהשתא בהמה ישראל
היא ונמוזה הוא על צניעתה: שאלה
קניי. יומי שאלת דכיון דחייב באונסין
היינו הוא שלו: נפיוו. מנסה לא יזי
אזלא שפיר כשהיא טעונה: ואלה
מחמס'. מחמת קולו שהיא מכרת
והולכת: מחמיר לא שייך לחימר אלא
בבהמה הטעונה משאוי ופעמים שנותן
עליה משא לנמוזה את הולכת וזה
וה"ל מחמיר בשבת ואיכא למ"ד בפרק
בתרא בתקפת שבת (דף קמז.) דחייב
חטאת והתם פלוגתא: אף במקום.
היינו קתי מחמיר אין משכירין לנן
בתיס בל"י אבל בחול"י משכירין ואף
במקום שאמרו להפסיק לא לבית דיה
אמרו שידור לא העובד כוכבים אלא
לית העלם לבית האזרחות מפני
מכר הכי אמר ליה

שירות קניין. מאי איכפת ליה לישראל אם עייל לה עובד כוכבים עבדות כוכבים גדדיה קא מעייל: **ויאכלנה** **לרשי תרומה.** אע"פ שמונחיה עליו גזלן אלא תחתיה תרומת כהן לפי שתרומה ממון שאין לו מונעים היא סכר המנהל לכל כהן שירצה ואם רצה היה יכול לימנה לכהן זה שהשכיר לו פרתו ואותו כהן מקטמא יצא ליה ותחיל אלא הפילה הרבה כרעיי תרומה דמה לו להקפיד והלא אינה מיוחדת לו לפיכך מתורץ) **שידע** שעתה לבהתמו מאותן כרעייין הרבה ענין יפא יותר משאילו היה זה יצא לו ואינו גזלן אלא ימי שפגלו לו מביא אלא אמו כהן: **לא יאכלנה כרעייין תרומה.** לפי שאינה שלו ואינו יכול לאכלה תרומה אלא לבהתמו קטות כספו: **אידא דספספא.** ע"י כספוס יצאל והוכרח ימי ישראל: **עוד דלא מגלי מומא.** כיון הדא למכרה לקחה אינו רוצה שידע זה מוס שזה הלך לא מושיב ולא מוגיר: **אימור לשמיא וכו.** ותלין לקולא ומתענין בזהמה טמאה אפילו כסתמא א"נ בטוהרה ובמפרש ליה עובד כוכבים דלקיומיה קאי: ומנא

ועבד ביה מלכא וא"ת נהי דלשמיטתא וזבנה מ"מ ניוחש שמה יריבעה כוכבים שלקא אווחא מן השוק רבעה חנקא ואכלה וי"ל דמילתא ד בין לר"ת אסור למכור לעובדי כוכבים עגלים ופיימין וכל בהמה לעובדי כוכבים וגם מקוסים נמי י"ס לתמוה דבשלתא אותן שאין מן הממיר בוסם לפי ששעוהם שאין הם צאקס דלוריתא וז"ל מאותן בוסים שהם יומידים לתשוק בקרון וגם לפעמים שהעבד כ דלפי מסקנת התלמוד דשרי למוכן אידא דספסירא ומפרש טעמא מש יליכא לתימח' לנסיוני גם אין רגילות להשאילם ולהסירם מיהו מאותן בהמה טמאה היינו דוקא בימיהם שזיה הרבה יהודים ביחד ואם היה אבל עתה מה יעשה שלא ימאכל למכור יספסירא ולכן נהגו הגאונים נמי לא מודכן ומעני א"י א"ל אבל כיון דל"ה שרי ופסק רוסים עליו למכור דאם לא יתעברו יפסיד אבל לזהו כוסים

פז.

ושמעה לְקִיָּה וּאֵלֶּה סוֹחַמְתִּיהָ. וְאִם לֹא טַעַמְתָּ דַּמְחָמָה מִיִּסּוֹק לֵיה מִשּׁוֹם שְׂבִיתָ בְּהַמָּתו לַחֹד וְאוֹרִי דַּמְשׁוֹם שְׂבִיתָ בְּהַמָּתו לַחֹד לֹא הוּי אֶסְרִינ מְכִירָה לְדִית צִיה אֶסְרוֹר כִּי אִם לְפִי שַׁעַה מִשּׁוֹם נְקִיוִי וְדוֹקָא שְׁאַלָה אוֹ שְׂבִירֹת אֶסְרִינ מִשּׁוֹם שְׂבִיתָ

ש'אסרו לייחד מותר
בד כוכבים חס על
ר'ב הדר ביה דאמר
בר אבימי משמיה
ס על בהמתו שלא
מוכרין בהמה גסה
לא חיישין מעביד
וניעביד כיון דובנה
אלה ומשום שכירות
אלא אמר רמי בריה
נסינו דומנן דובנה
התמה דמעלי שבתא
ושמעה ליה לקליה
ליה תחיל והוה ליה
שבת והמחמר אחר
שאת מתקין לה ר'ב
ושכירות מי קניא
ורו להשכיר לא לבית
כנים לתוכי עבודת

שְׂרָא לִיָּה לִמְיוֹן אִידָא רַפְּסִיָּא.
מִימָה אֲחֵזָא לָא אֶסְרִין
מִשּׁוֹם דִּשְׁרִיאוּהוּ בְּנֵי הָעוֹבֵד כּוֹכְבִּים
יִבְרֹן בְּנִכְשֵׁלִים עֲנֻנִן מְכֻרֵה לֹא
וְאֵחִי לְמִשְׁכִּי בְּנִכְשֵׁלִים מִיּוֹד דְּהוּה
אֶסְכִּיבֵיהּ לִרְבֵּנָן דְּפִרְשִׁי בְּמִתְנִי וְיֵל
דִּפְסִפְסִי קָלָא אִיֹּת לִיָּה וְהִרְ"ר שְׁמִעִי
פִירֵס דְּהוּה גִּזְרָה לְגִזְרֵה גִזְרָה פְּסִפְסִי
אִיֹּת בְּעַל הַבֵּית וְעִבְרִי"ר גִּזְרֵיהּ אִיֹּת אֲסוּד
לֹאֵל גִּזְרֵה מִשּׁוֹם שְׁלֹלֵה שְׁכִירֹת וְנִסְיוֹנִי:
אִיִּמְרֹר שְׁחִיבִיהָ זְבֻנָּה. פִּירֵס וְנִמְנִי
דְּקִמְי אִין מִזְכֵּרִין מִיִּירֵי אִין בְּנִיחָמָה
טוֹמֵלֵה וְאִפִּי בְּמִתְמַלֵּה אִין אִפִּי בְּנִיחָמָה
וּבְמִפְרֵס לִיָּה עוֹבֵד כּוֹכְבִּים לְקִיּוּמִיהָ
קָא בְּעִי לִיָּה וְהִשְׁבִּי"ס פִּירֵס בְּשֵׁס רִשִׁי
דִּהֲבָל דּוּקָא פִירֵס שְׁאִין רִגְיוֹלִין עֲשׂוֹת
בְּה מִלְּחָכָה אֲבֵל שְׁוִירִים שְׁרֹכִין לְמִלְּחָכָה
אִין מִזְכֵּרִין וְעֵגְלִים וְסִיחִין נְבִי דִּהֲשַׁח
לֹאֵל בְּנֵי מִלְּחָכָה יִנְהוּ מִיִּמִּל לְשִׁכְנִידֵלוּ
יִסִּי בְנֵי מִלְּחָכָה וְקִיָּא לְרִי"מ עַל פִּירֵס
וְהִלְדִּרְתֵּה בְּכָל הַתְּלֻמוֹד שְׁמִעִי דְּפִרֹת
יִתֵּר קֹן בְּנוֹת מִרְיָה דְּלִאֲמֵר בְּסִמְרֹת
וּבְנָא

דפורה החורשת בשביעות ובפ"ק דפסחים (דף ד.) שמי פרה
היו חורשות בהר המעשה וכו' (ג"מ ט.) השוכר פרה למחור בהר (א)
השואל פרה כי השוורים היו נוגעים דלדמרי' (א"ר מ.) שור שנגמ'
ואעפ"י דלמרי' שוורים רובם לרדו' וצ"ב המוכר פירות (ב"ב כג.)
מ"מ אינם רואים למלאכה כמו פרות כהן נראה לר"מ דינן פרות הם
שוורים אמר דלמחטתו וצניניהו ומתני' דקמי' בהמה גסה היינו בהמה
טעמא כפ"ה ועגלים נקט דוקא דלמלאכה קצני' להו דלילו דלמחטתו
אלא היה טורח לקנותם ולגדלם וסביחם נמי לרבותא נקט דלמחטתו
השפתא לז' חזו למלאכה אצלם למכור וקשה על פירוש ר"מ דלקמן
(דף ט.) כי צ"ב שור של פטם מהו משמע הו' שור שוורים אסרי'
ואסרי' דלעולם שור שוורים מותרים אצל התלמוד מסופק כי אולי
האסיר צבור פטם מהו דמי משהי' ליה עבד מלאכה על חד
תרין וצ"ב ראי' שור אצל מלאכה מותר שוורים אסרי' ור"מ פירש שור
פטם לאו מפוטם עדיין הוא אלא עומד להתפטם ולכן הוא שורא כי
שמה י' לאסור כי יותר משאר שוורים דלדמשי' ליה לפטמו מימליך
קודם שישטמה כי הוה עובד דלאח' ממעדין (דף ק כג.) עבדו
סביח הוא ולא גזר' ויהא חזין דלכ"ע כי לרשב"א
טעמא דע"כ כי לתמהו צמה היו סומכין למכור עגלים וסביחין
הם אלא לרביהי' ניהא דהא פסוק ר' יוחנן (ולקמן ט.) כגן במירא'
עם האובך אין לאסור האובך בטל לגבי האדם הריבוב עליו אצל
גיס מפרש שקוהו בצביל מלאכה חרישה ומשיכת קרון קשיא א"ר
גיס אצל דעת' לו לקליה ניהא דגם בצמות שלטו אינן מוכרות ובלולו
שרגילים לשכור לעבדי כוכבים קשיא וי"ל דדואי' הוא דלמכור למכור
לאדם בהמה שאינו תרין לה היה מוכרה למכירו ולא היה מפסידה
בגבולה הוה דבדו וכה"ג יראה לקמן דפרקי' אפי' מיני' ושערי'
גזרן דלפי' הו' אין להסיר יחלם כשקוהו הסוס לזרוק עצמו וממלך
וגרס כ"י דהריח אסור דלא יתכן אלא יפסיד בהם:

עין משפט
נר מצוה

סה א מ"ח פ"ב מהל' שבת הל' ג:
 סו ב מ"ח פ"ט מהל' תרומות הל' ז (טרייד סי' שלא):
 סז ג מ"ח פ"ב מהל' שבת הלכה ב סמג לארץ סה טו"ע י"ד סי' קנא טעף
 :ד

רבינו חננאל

[illegible]

(א) כִּי־נָהָר הָיָה וְהָאֵשׁ
וְלֹא עָנָה.
(ב) בִּירוּשָׁלַיִם בְּסֻמֵּי שָׁמַיִם
הָיָה דְקֻפָּסָה בְּמִלְאָה וְקוֹ לֹא
בָּסָא.